

[Rimstad.]

herrerne ved de åbne licitationer har fri adgang til at kassere de lavestbydende. Derfor bør det være muligt at udarbejde en fremgangsmåde, hvorefter de offentlige myndigheder og institutioner kan afholde bundne licitationer, hvorigennem også yngre og nye firmaer kan få rimelige chancer for at komme i gang, og hvorigennem en rimelig udveksling af de bydende kan finde sted.

Ud fra kravet om de friest mulige forhold inden for licitationsområdet både for bygherren og for de bydende bør de lukkede, altså de bundne licitationer afgjort foretrækkes. Ved en bunden licitation er udskydelse af tilbud en så paradoksal ting, at det er helt uforståeligt, at den indgår i den nuværende licitationsordning. Den kan kun ved denne form for licitation have til formål at beskytte imod fejl i kalkulationerne, og sådanne fejl vil udvalgte firmaer jo næppe engang indrømme. Den virkelige begrundelse kan naturligvis være den, at udskydelser virker hævede på gennemsnitspriserne, et forhold, som i hvert fald de bydendes organisationer må være interesserede i. Men det er jo ikke med det formål, at man som bygherre påtager sig det store besvær og den fordyrelse, som en licitation betyder. Det er tværtimod af den modsatte årsag. Det er for at få den laveste pris frem. Lavere priser i byggeriet betyder lavere huslejer, og de lavest mulige huslejer er en nødvendighed for at komme ud af boligmiseren i overskuelig fremtid. Men lavere priser i byggeriet betyder bl. a. lavere lønninger, lavere mestersalærer og færre omkostninger. Alle 3 ting kan en god licitationsordning skaffe os, og den bedste licitationsordning er den helt frie, den, der pålægger parterne den ringeste tvang.

Det bør stå klart for enhver, at indførelse af tvang på dette sted — således som vi ser at venstres og de konservatives kommissionsmedlemmer gør sig til talsmænd for i kommissionsbetænkningen — er udtryk for en noget gammeldags og lidet saglig indstilling. Den ærede konservative ordfører sagde noget om, at det var betænkeligt at forbyde enhver forhåndsaftale, således som den højtærede minister helst så det. Hertil vil jeg gerne sige, at licitationsordninger, der ikke hviler på den forudsætning, at for-

håndsreguleringer ikke foretages, jo i virkeligheden er selvmodsigende og helt ude af forbindelse med licitationsbegrebets egentlige mening, der jo er afholdelse af en auktion.

Vi er inden for vort parti ikke begejstrede for den højtærede handelsministers licitationsforslag; som det foreligger her i dag, vil vi ikke kunne stemme for det, men måske kan det under udvalgsbehandlingen undergå sådanne ændringer, at vi kan tage vor stilling op til overvejelse. Jeg vil dog gerne tilføje, at det ikke er gjort med mindre ændringer; bl. a. mener vi, at begrebet udskydelse bør gå helt ud af lovforslaget.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Indledningsvis takker jeg for tilslutningen fra de ordførere, der har talt her i dag. Selv om denne tilslutning har været nuanceret — hvis jeg må bruge det udtryk — ligger der alligevel i denne tilslutning, tror jeg, en stor mulighed for, at vi kan få en god licitationslov ud af det, når udvalgsarbejdet engang er sluttet.

Licitationsproblemet har jo en lang historie, og man kan vel også sige, at det har haft en lang og bevæget historie her i tinget, hvor det har været diskuteret adskillige gange. Efter en meget stærk diskussion i pressen om hele vort licitationssystem og efter en ret stærk diskussion i tinget blev kommissionen nedsat i 1955. Vi troede dengang på, at denne kommission kunne gøre sig færdig i løbet af ganske få år. Der blev vi skuffet. Arbejdet har nu varet 8 år, men jeg synes, jeg vil benytte lejligheden til her, da nu kommissionens arbejde, det lovforslag, der fremgår af kommissionsbetænkningen, er til debat, at takke kommissionen for dens meget store arbejde. Det gælder ikke alene den samlede kommission. Jeg har selv haft fornøjelsen at sidde i denne kommission igennem 5 år. Det var ikke uinteressante møder, men de var til gengæld også lange, så jeg vil sige, at antallet af møder i kommissionen ikke er udtryk for det arbejde, der er gjort i kommissionen. Jeg synes, der er gjort et virkelig stort arbejde i denne kommission, ikke alene af den samlede kommission, men også af det arbejdsudvalg, der var nedsat, og som har holdt en masse møder. Også